

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

JAN ZONDER VREES

Eenakter

door

Willy de Wit

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1544

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1985 Toneelfonds J. Janssens/Willy de Wit

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N E N.

JAN: Handarbeider - 50 jaar.
Versleten jas en broek.

MARIE: Zijn echtgenote - huisvrouw - 50 jaar.
Arabesken schort - krulspelden.

FONS: Zijn vriend - handarbeider - 45 jaar.
Sportief kostuum - das - jachthoedje.

D E K O R.

Klassieke huiskamer, anno 1950
Vermeer - Thijs meubeltjes. Kleur: licht eiken.
De keuken komt uit in de woonkamer - geen deur.
Een deur naar de hal.
Een kachel met twee zeteltjes ervoor.
Een tafel - vier stoelen.
Enz.

N.B. Kan ook gespeeld worden zonder decor: twee zeteltjes en
een stoel volstaan

(Marie zit te breien naast de ronkende kachel. Het klokje tikt zoals het nergens anders tikt en de koekoek roept zeven maal: "koekoek".

Gezelligheid - sleur - stilte.

Marie staat moeizaam op; kijkt ongerust door het raam, zucht, zet zich weer neer en breit verder.

Plots wordt deze huiselijke vrede verstoord door het dichtslaan van de voordeur. (Marie schrikt. Ze kijkt op; luistert even zeer intens, zakt dan weer op haar stoel en breit verder alsof er niets gebeurd is.)

JAN: (Off - overmoedig) Marie ?!!!

MARIE: (Breit verder)

JAN: (De deur vliegt open en daar staat hij: groot en stralend en lichtjes dronken-schap manifesteert zich enkel in zijn overmoed) Marie ?!!

MARIE: (droog en dreigend) Schoenen uit !

JAN: (schrikt en trekt zich mompelend terug) Schoenen uit, schoenen uit. (doet ze uit) Voilà. (Al wat minder stralend stapt hij binnen) Marie ?

MARIE: (onderbreekt hem weer) Hebt ge brood bij ?

JAN: (schrikt) Godverdomme ! (kletst handpalm tegen voorhoofd) Rats vergeten.

MARIE: Nu hebt ge een hele dag op niks anders te peinzen.

JAN: (in de aanval) Gij denkt dat ja.

MARIE: (kijkt op van zo een gedurfde repliek) Wabliefert ? (kwasi streng) Kom eens hier ?

JAN: (komt tot bij haar - te nonchalant) Wat is er ?

MARIE: Mag ik eens rieken ?

JAN: Rieken ? Waarvoor ?

MARIE: Om te zien of ge gedronken hebt.

JAN: Ik ?

MARIE: Ge stinkt uren in de wind.

JAN: Van twee pintjes ? Dat kan niet.

MARIE: Ziet ge wel.

JAN: Wat ? O. Nu ja.... twee pintjes. Mag dat niet misschien ?

MARIE: (haalt schouders op)

JAN: (schuldbewust) Ik ben niet zat.

MARIE: Waar hebt ge gezeten ?

JAN: Bij de Witte; met Fons en Lowieke Van Den Breemt.

MARIE: (ongelovig - geïnteresseerd) Was Fons er ook bij ?

JAN: (sterk) Natuurlijk.

MARIE: Die gaat anders nooit op cafe. Wat is er gebeurd misschien?

JAN: (te gewoon) Niks. (andere koers) Is er nog wat te eten ?

MARIE: In de ijskast.

JAN: Koud ?

MARIE: Wat denkt ge ?

JAN: (naar de ijskast)

MARIE: Wat is er gebeurd Jan ?

JAN: (schrikt) Wat ? (pauze) O niks. Gewoon. We hebben nog een pintje blijven drinken. Dat is alles. (neemt flesje bier uit de ijskast en trekt het af)

MARIE: Ge gaat dat toch niet alle dagen doen zeker ?

JAN: (groot) Ik ga subiet terug zie. (drinkt)

MARIE: Wat ?

JAN: (boert) Ja. We hebben nog iets te bespreken.

MARIE: Gaat de Fons ook terug ?

JAN: Natuurlijk. Zonder de Fons zijn we niks.

MARIE: Dat zal Louiza nooit goed vinden.

JAN: Hij kent de Fons nog niet. (drinkt flesje leeg)

MARIE: (te vlug) Neen? Ik weet dat de Fons een brave mens is. Een propere vent. Louiza zal nooit willen dat hij op cafe gaat.

JAN: Hij komt langs hier.

MARIE: Wie ? Wie komt langs hier ?

JAN: Awel de Fons.

MARIE: (ongelovig) Komt die u hier halen ?

JAN: Hij kan elk moment gaan komen zie.

MARIE: (veert recht - nerveus) Konde gij dat niet eerder zeggen. (strijkt haar rok glad - kijkt door het raam) Om wat uur kwam hij?

JAN: Tegen acht uur.

MARIE: (gerustgesteld) O. (pauze - Jan leest de krant)

Hoelang blijfde gijlie weg ?

JAN: (geheimzinnig) Dat zou wel eens lang kunnen zijn.

MARIE: En wat moet ik dan ondertussen doen ?

JAN: Ge kunt toch breien.

MARIE: Jan !

JAN: Daarbij; kruip gij maar eens vrieg in uw beddeken. Dat zal u deugd doen.

MARIE: Alleen ? Voor de eerste keer in twintig jaar alleen in

mijn bed ? Weet gij wel wat gij mij aandoet ?

JAN: Ge kunt de poes toch meenemen ?

MARIE: (verontwaardigd) Jan,

JAN: (loconiek) Marie ?

MARIE: Wat is er toch met u ? Ik ken u niet meer.

JAN: (ironisch) Ik wel. Ik ben vandaag m'n eigen nog tegengekomen. Ik had er effenaf compassie mee. Ik zeg zo in m'n eigen tegen m'n eigen: Ben ik dat nu ? En weet ge wat hij zei ?

MARIE: Doe niet zo onnozel.

JAN: Hoe weet gij dat ?

MARIE: (haalt de schouders op - pauze - dan plots) Waarom mag ik niet weten wat gijlie te bespreken hebt ?

JAN: (ogen ten hemel) Daarom.

MARIE: Toe Jan ?

JAN: Ge zult kwaad worden als ik het vertel.

MARIE: Maar neen.

JAN: Zweer het.

MARIE: (gebaar) Ik zweer het.

JAN: Ge zult toch kwaad worden.

MARIE: Ik heb het toch gezworen.

JAN: Goed dan. We zijn ontslagen.

MARIE: Wablieft ?!!!

JAN: (vlug) Ge hebt gezworen.

MARIE: Gijllie zijt ontslagen ? Iedereen ? De Fons ook ?

JAN: Gans de fabriek.

MARIE: Dan moet ge gaan doppen ?

JAN: (geheimzinnig) Dat zal er van afhangen.

MARIE: Van wat afhangen ?

JAN: Of dat de bezetting lukt of niet.

MARIE: Bezetting ?

JAN: (niet zonder trots) Ja.

MARIE: Zo gelijk ze op de televisie al eens hebben laten zien ?

JAN: Kijk morgenavond maar. Ze zullen er al wel iets van zeggen.

MARIE: Gijllie zijt zot geworden. Zie dat ze beginnen schieten.

JAN: Wie ?

MARIE: De politie of zo.

JAN: En dan ? We gaan subiet alles nog eens grondig doornemen zie.

MARIE: En als ze u doodschieten ?

JAN: (luchtig) Ja, dan ben ik eraan he.